Սանասար ասաց․- Պապի, տու չէ՞ր էտ պաներ տուիր մե:

Ասաց․— Խա՛, որդի:

—Պապի, ապա էտ պաներ ընչի՞ խամոր ա, որ տու տուիր ես մե․ մենք խորեր էնք աւազի մէջ: Էն քէթր պանի անուն ինչ ա:

59—Որդի, էն քէթր, Թուր Կեծակին ա:

—Ապա էն ինչ կանեն:

—Էնի երփ էթան կռիւ անեն, կը կապեն ինոնց մերէն, կերթան կռիւ:

60. Նա՛ւ, պապի, էն կլոր պա՞ն ինչ ա:

—Էնի Գուրզն ու Գօրօզին ա:

—Էն ի՞նչ կանեն:

—Էն էլ ուժով մարթեր կառնեն, կէրթան կռիւ, կը զանեն իրարու, կըսպանեն, կը զանեն պերթեր կաւիրեն:

61 —Ապա էն սրմտակ ոսկո՞ւն ինչ ա:

—Էն էլ զէն ա, կը տնեն Քուռկու Ջալալի մերէն, կը խեծնես: Որդի, ես քեզ էլ պան կը տամ, երփ ամբեր կը մրթ-նեն, տու իմանաք, որ նեղ տեղ էք, էտա ցեղ իրարու հընդատ[1] կը խաւնէք, ասաց, է՛ս կասեմ: Պապինը անյայտացաւ:

62. Կեացին Աջմու Թակեաւորի քաղաք, մտան ինոնց մօտ սարէն, տարը տարին ըմընցաւ Թակեաւոր օրօխկեց ջան-լաթներ, էնոնց վիզ կտրեն: Մէրը էլաց, վարթապետին ասաց․ —Ելէ՛ պատարագմ արա, մեզ ողորմութիւն տու, որ Թակեաւոր մեր վիզն տը կտրի յէս օր:

63. Վարթապետ պատարագ արեց, ողորմութիւն առին, ջալատներ էկան․ Սանասար, Բաղտասար նստած քիւրսիներու վերէն, կասեն, կը ծծղան․ մէրը կը լայ:

Ներս մտան ջալատներ, ասաց․—Յէս օր ծեր վիզը տը կտրեյ՞ք:

64. Մէր ասաց․—Մեր վիզը կտրէք, պայց յըմ տղէներին ծեռ կէրթա՞յ, որ վիզը կտրէք:

Ջալատի մէկը ասաց․—Մեր ծեռն էլ չէրթայ վըր քու տղէներին, ապա ի՞նչ անեյնք, Թակեաւոր ասէ, որ տը կտրեյնք:

65. Մէրը լալէօվ ասաց․—Քիչըմ յետի զրիւցէք, յըմ տղէ-ներ չը վախենան․ մէ քիչ Թօխ ծծղան, տու էլ նստէք, ըռա-հաթէք:

—Չէ՛, ասաց, մե իրաւունք չը կայ նստել․ շուտ արէք, էրթանք տուս, Թէ չէ, էս տեղ ծեր վիզ կը կտրենք, արուն կը

---

1. Օղ ութին: